

Листки Ундольскаго.

Листки Ундольскаго представляютъ изъ себя два листа, писанные кириллицей въ четвертку и содержащiе отрывокъ текста большой рукописи — Евангелiя - апракосъ. Рукопись должна быть отнесена къ собственно церковно-славянскимъ текстамъ.

Названiе свое Листки Ундольскаго получили по фамилии известнаго библіографа Ундольскаго, которому они некогда принадлежали. Отъ Ундольскаго они вмѣстѣ со всѣмъ рукописнымъ его собранiемъ перешли въ Московскiй Публичный и Румянцовскiй Музеи, гдѣ и хранятся подъ № 961. Листки были изданы И. И. Срезневскимъ (Древнеславянскiе памятники юсоваго письма. Сборникъ статей, читанныхъ въ Отдѣленiи русскаго языка и словесности Императорской Академіи Наукъ. Томъ третiй. Санктпетербургъ. 1868, стр. 194—196). Въ настоящее время готовится къ печати новое изданiе, предпринимаемое Императорской Академіей Наукъ и исполняемое профессоромъ Е. Ѳ. Карскимъ подъ редакціей академика Ф. Ѳ. Фортунатова.

въ по(не)¹⁾

✘ Ев(ѣ)²⁾ ѿ м^а .: гла .: р̄ (а с)³⁾ .:

Рѣ г^к. притѣчъ снж. подвѣно естъ | црство нѣсноє. члвкоу
сѣвкшоу. | доброе сѣма. на селѣ своемъ. съпашемъ же |
члвкомъ. приде врагъ его и въскѣ паѣвелъ | по срѣдѣ пшени
ница и штиде. егда же прозаше трѣва. и плодъ сътвори.
тогда и ѣви са паѣвелъ. пришедше же равн гна рѣша
емоу † гн⁴⁾ не | доброе ли сѣма сѣкаъ еси на селѣ своемъ.
Отъ|кадоу зев имать паѣвелъ. шнъ же рече имъ. вр^агъ⁵⁾
члвкъ то сътвори. Они же рѣша хоцеша ли | да шедше
изъверемъ. шнъ же рече ни еда како | въстрѣжаще паѣвелъ.
въстрѣжете и съ ними | пшеницъ. Ост(а)вите коупно
расти до жатвы и въ врѣма жатвѣ рекъ жателемъ.
шедше изъверѣте прѣжде паѣвелъ. и съважѣте † | въ
снопы. †ко съжещи. а пшеницъ съберѣте | въ житъницъ
мож. и пристяпаше оучениц(и) || рѣша емоу гн съкажи
намъ притѣчъ снж. паѣвелъ селѣннхъ. ѿвѣщавъ же гъ рече
къ нимъ. въскѣвы доброе сѣма снъ члвчскъ | естъ. а село
есть въскъ миръ. добро^о же сѣма си | сжтъ снове црствнѣ. а
паѣвели сжтъ снове н^оприѣздини. а врагъ въсѣввы естъ
днѣволъ. | а жатва коньчина вѣка естъ. а жателе англї | сжтъ
ѣкоже оубо паѣвели събиражтъ са. и | шнемъ съжизажтъ
са. тако вждетъ въ ск^онѣчѣнне вѣка сего. посълетъ гъ англы
сво^а. | и събержтъ ѿ коньць земля вѣса съвазны | и твора
шма безаконне. и въеръжтъ а въ | перъ шнѣнж. тоу вжде
плочъ и скръжетъ | зжвомъ. тогда (sic) праведни просвѣ-

1) «и» не вполне ясно и затѣмъ едва можно разобрать неполное начертаніе «. Въ скобкахъ ставимъ не вполне отчетливыя начертанія буквъ въ рукописи.

2) «г» и «и» разобрать трудно.

3) «л» совсѣмъ стерто и нельзя прочесть; «з» не вполне ясно.

4) Надъ «гн» остатки титла.

5) «р» и «а» (надъ «р») нѣсколько стерты; «л», помѣщенное послѣ «р» на самомъ концѣ строки, не вполне ясно.

ГЛАТЪ СМЪКО И СЛЪНЪЦЕ. ВЪ ЦРКВѢ ОЦА МОЕГО. ИМѢАН ОУШН
 СЛЪШАТИ ДА СЛЪШНТЪ. | МѢ : ТѢ : ДІ : СЪАГО МНЪЗЫ ИЖЕ
 СЪА НМЪ : И : ЕІ : | СЕПТАВРЪ : МѢ : ТѢ : ГІ : ОУСПЕНІЕ
 СЪАГО || ИДА ЗЛАТООУСТАГО : И : К : СЕПТАВРЪ : | МѢ : ТѢ : ДІ :
 СЪА АПЛА ФІАНПА : И : ВЪ СРЪ СТЫМЪ | МѢ : ТѢ : ЕІ :
 СЪАХЪ ИСПОВѢДЪШКЪ. ГЮРИА САМОНЪ И АИВА : И : А :
 АУГОСТА : | МѢ : ТѢ : ДІ : СЪАГО АПЛА МЪА : И : СЖ : Е : Ѡ
 | : | МѢ : ТѢ : ЗІ : СЪАГО ГЛІГОРНЪ ЧЮДОТЕОРИА : И : | : А :
 СЕГО МЪ : МѢ : ТѢ : ИІ : СЪАГО ПЛАТОНА И РОМЪНА : И : СИ
 ЗАПОВѢДАЖ ВАМЪ : | МѢ : ТѢ : К : СЪАХЪ ОЦЪ МАКСИМИАНА :
 И : ЕІ : | СЕПТАВРЪ : МѢ : ТѢ : КА : ВЪНЕСЕНІЕ СЪА ВЦА : |
 И : И : СЕПТАВРЪ : МѢ : КЕ : СЪАГО ОЦОУ НАШЕМОУ КАМЕНЬ-
 ТОУ : И : СИ ЗАПОВѢДАЖ ВАМЪ : | МѢ : ТѢ : КЗ : СЪАГО МКА ИЪ-
 КОВА ПЕРСЪННА : | И : НЕ : Г : ПО ПАСТЪ : МѢ : А : СЪАГО АПЛА
 АНДРЕА | : И : ВЪ СРЪ : СТЫМЪ НЕ : | МѢ : ДЕКАВРЪ : А :
 ДНЪ : СЪА ПРРЪКА : НА(ОУ) : | : И ВЪ ВТОРНЪ : З : НЕ : Ѡ ПОЛОУ : |
 МѢ : ТѢ : А СТЫ МЦА ВАРВАРЫ И ОУЛІЕН(НА) | : СЕГЕ : Ѡ
 М(А)РЪ : (ГЛА) 1) || ВЪМА.....АША 2) ІСОУ НАРІДЪ МНОГЪ И
 ОУГЪТАХЪ И. И СЕ ЖЕНА ЕТЕРА ВЪ ТОЧЕНІЕ КРЪВИ | (А)БЪТЪ ДВЪ
 НА ДЕСАТЕ ИМЖИИ. И МНОГЪ ПОСТРЪ(ДАВЪ)ШИ. ОТЬ МНОГЪ 3)
 ВРАЧЪ. ИЖДІВЪШИ СВОЕ ВЪСЕ. И НИ ЕДИНОМЪ ЖЕ ПОЛЪЗА ВЪ-
 РЪТЪШИ : НЪ ПАЧЕ ВЪ ГОРЕ ВЪПАДЪШИ. СЛЪШАВЪШИ Ѡ І(С)ХЪ.
 ПРИШЕДЪШИ ВЪ НАРІДЪ СЪЗАДИ. ПРИКОСНЪ СМ РИЗЪ ЕГО. ГЛАШЕ
 ВО ѢКО АЩЕ ПРИКОСНЪ | СМ РИЗЪ ЕГО СПСЕНА ВЪДЖ. И АВНЕ ИСАИИ
 ИСТОЧЪНИКЪ КРЪВЕ ЕА. И РАЗОУМЪ ТЪЛОМЪ. ѢКО ИЦЪА Ѡ
 РАНЫ АВНЕ ІСЪ ШЦОУТИ СИЛЪ ИШЪДЪШЪ ІЗЪ НЕГО. И ВЪРАЩЪ СМ
 ВЪ НАРІДЪ. (ГЛА)ШЕ 4) КТО ПРИКОСНЪ СМ РИЗАХЪ МОИХЪ. Г(ЛА)ХЪ

1) Въ словѣ гла можно разобрать только титло и в.

2) Нельзя разобрать здѣсь 7-ми или 8-ми буквѣ.

3) Въ этомъ словѣ не вполне ясны буквы м и е.

4) гд едва можно разобрать, далѣе какъ будто слѣдуетъ а, а затѣмъ слѣ-
 дуютъ лишь двѣ вертикальныхъ палочки отъ ш.

же емоу оученици его. видиши ли народъ оугниѣтащѣтъ тѣ. |
и глѣши кто прикоснѣ съ лѣнѣ. и огаждаше | съ видѣти.
сътвориши се. жена же оубоѣвъ | ши съ и¹⁾ треперѣши²⁾
и рипаде. вѣдѣши е³⁾ вѣи | еи приде къ немуу. и рече емоу
вѣсѣ истинѣ. е. еи дѣи⁴⁾ вѣра твоѣ спсѣтъ тѣ. (Матѣ. XIII,
24—30 и 36—43; Мрк. V, 24—34).

1) и едва можно прочесть.

2) т не вполне отчетливо.

3) ε = ιη; ε написано рядомъ со слѣд. ε̂и, и титло относится, по всей вѣро-
ятности, къ обоимъ словамъ.

4) ε in дѣи не вполне отчетливо.